

ملاحظات

عنوان	لوح اشرف
وجه تسمیه لوح به عنوان مذکور	أَنْ يَا اشرف اسمع ما يلقيك لسانُ القَدَمِ ولا تكن من الغافلين
صاحب اثر	حضرت بهاء الله
سال نزول	
محل نزول	
لسان نزولی	عربی
لحن نزولی	
کلام نزولی	
مصدر	مجموعه الواح مبارکه ، چاپ مصر، صفحات ۲۱۱ - ۲۱۹
	هو العزيز البديع
مطلع	أَنْ يَا اشرف اسمع ما يلقيك لسانُ القَدَمِ ولا تكن من الغافلين * وانَّ استماع نعمة من نعمات ربِّك ليجذبُ العالمين لويتوجَّهنَّ اليها بسمع طاهر بديع ...
انتهای لوح	... كذلك أمرناك وألقيناك وألهمناك لِتشكرَ الله ربَّك في كلِّ الأحيان وتكونَ من الشَّاكرين * والروحُ والعزُّ والبهاءُ عليكم يا أهلَ البهاءِ وعلى الَّذِينَ أرادوا الوجهَ وكانوا من المقبلين.
مخاطب	اشرف
اسامی نفوس مذکوره	
اسامی اماکن مذکوره	
الواح دیگر مذکور در متن این لوح	

	الواح دیگر با همین عنوان
	مواضيع و الواح دیگر که با مطالب این لوح شباهت و ارتباط دارند
	نصایح و انذارات احکام
	اشارات به کتب مقدسه قبل
	مناجاتهای نازلہ در متن لوح
	شئونات و سبک نزولی
	ترجمه های این لوح
	ترجمه های غیر رسمی
	منابع فارسی
	منابع عربی
	منابع انگلیسی
	نسخه شناسی
	به خط
	نوع نسخه

اهم مواضع موجود در این لوح

<p>اصل جهانی بودن تجلی حق و آنکه جمال قدم بر جمیع اشیاء به کل اسماء تجلی نموده: لَأَنَّ جَمَالَ الْقَدَمِ قَدْ تَجَلَّى عَلَى كُلِّ الْأَشْيَاءِ بِكُلِّ الْأَسْمَاءِ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ الْمَقْدَسِ الْعَزِيزِ الْمَنِيعِ</p>	<p>۱</p>
<p>در اهمیت خلوص و انقطاع: فَوَعْمَرِي لَوْ يُرْفَعُ الْيَوْمَ أَيَادِي كُلِّ الْمَمْكَنَاتِ خَالِصًا عَنِ الْإِشَارَاتِ إِلَى شَطْرِ الرَّجَاءِ مِنْ مَلِكِ الْأَسْمَاءِ وَيَسْأَلُنَّهُ خَزَائِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لِيُعْطِيَنَّهُمْ بِفَضْلِهِ الْعَمِيمِ قَبْلَ أَنْ يَرْجِعُنَّ أَيَادِيَهُمْ إِلَيْهِمْ وَكَذَلِكَ كَانَ رَحْمَتُهُ عَلَى الْعَالَمِينَ مُحِيطًا</p>	<p>۲</p>
<p>کتاب خدا به صورت هیکل غلام (مقصود جمال اقدس ابهاء میباشد) ظاهر گردیده است: قُلْ قَدْ ظَهَرَ كِتَابُ اللَّهِ عَلَى هَيْكَلِ الْغُلَامِ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْمُبْدِعِينَ</p>	<p>۳</p>
<p>شریعت الله مانند خورشید در وسط سماء ظاهر گردیده است دلیل و حجت حق نفس خودش میباشد: إِذَا يَظْهَرُ لَكُمْ الْأَمْرُ كَظُهُورِ الشَّمْسِ فِي وَسْطِ السَّمَاءِ وَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَوْقِفِينَ * قُلْ إِنَّ دَلِيلَهُ نَفْسُهُ ثُمَّ ظُهُورُهُ وَمَنْ يَعْبُزُ عَنْ عِرْفَانِهِمَا جَعَلَ الدَّلِيلَ لَهُ آيَاتِهِ وَهَذَا مِنْ فَضْلِهِ عَلَى الْعَالَمِينَ.</p>	<p>۴</p>
<p>در هر نفسی قدرت شناخت حق مقدر چه که در غیر این صورت حجت او بر عبادش تکمیل نگردد: وَ أَوْدَعَ فِي كُلِّ نَفْسٍ مَا يَعْرِفُ بِهِ آثَارَ اللَّهِ وَمَنْ دُونَ ذَلِكَ لَنْ يَتِمَّ حُجَّتُهُ عَلَى عِبَادِهِ إِنْ أَنْتُمْ فِي أَمْرِهِ مِنَ الْمُتَفَكِّرِينَ.</p> <p>حق عباد را به آنچه لیاقتش را ندارند امر نمیکند (حق این ظلم را به کسی نمیکند): لَا يَظْلِمُ نَفْسًا وَلَا يَأْمُرُ الْعِبَادَ فَوْقَ طَاقَتِهِمْ وَإِنَّهُ لَهُو الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ</p>	<p>۵</p>
<p>امر الله به شانی ظاهر شده که کوران قادر به درکند تا چه رسد به نفوسی که صاحب بصر پاکند: قُلْ قَدْ ظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ عَلَى شَأْنِ يَعْرفُهُ أَكْمَهُ الْأَرْضِ فَكَيْفَ ذُو بَصَرٍ طَاهِرٍ مَنِيعٍ * وَإِنَّ الْأَكْمَةَ لَنْ يُدْرِكَ الشَّمْسَ بِبَصَرِهَا وَلَكِنْ يُدْرِكُ الْحَرَارَةَ الَّتِي تَظْهَرُ مِنْهَا فِي كُلِّ شَهْوَرٍ وَسَنِينَ</p> <p>کوران اگر خورشید را نبینند قادر به درک حرارت آنند و لکن کوران اهل بیان قادر به درک حقیقت نشدند حتی اگر حق در مقابشان ظهور کرد: إِنَّ الْأَكْمَةَ لَنْ يُدْرِكَ الشَّمْسَ بِبَصَرِهَا وَلَكِنْ يُدْرِكُ الْحَرَارَةَ الَّتِي تَظْهَرُ مِنْهَا فِي كُلِّ شَهْوَرٍ وَسَنِينَ</p>	

۶	<p>ندا به اهل بیان که مبادا خود را از خورشیدی که اهل عالم را احاطه نموده محروم کنید: قل یا ملأ البیان انا اختصناکم لعرفان نفسنا بین العالمین * وقریناکم الی شاطئ الأيمن عن یمین بقعة الفردوس المقام الذی فیہ تنطق النار علی کلّ الألحان بانّه لا إله إلا أنا العلیّ العظیم * ایاکم أن تحجبوا أنفسکم عن هذه الشمس الّتی استضاءت عن أفق مشیّة ربکم الرحمن بالضیاء الذی أحاط کلّ صغیر وکبیر.</p>
۷	<p>امر به تحری حقیقت و نهی از تقلید: أن افتحوا أبصارکم لِتَشْهَدُوا بعیونکم ولا تعلّقوا أبصارکم بذي بصر لأنّ الله ما کلف نفسا الا وسعها وکذلک نزل فی کلّ الألواح علی التّیین والمرسلین.</p>
۸	<p>زیارت جمال مبارک مثل لقای مظهر امر و لقای پروردگار عالم است: أن یا أشرف فاشکر الله بما شرفک بلقائه وأدخلک تلقاء العرش مقعد عزّ عظیم</p>
۹	<p>امر به قیام برای نصرت امرالله: قم ثمّ اذهب بلوح الله الی عباده المریدین الذین أحرقوا الأحجاب بنار الانجذاب وصعدوا الی الله الملك العزیز الحمید * ثمّ ذکرهم بما ورد علینا من الذین هم خُلِقوا بأمر من لدنا ثمّ بشرهم برضوان الله لیکوننّ من المستبشرین * أن أقصّص لهم من قصص الغلام لیطلعنّ بها و یکوننّ من الذاکرین</p>
۱۰	<p>اعراض معرضین به حدی رسیده که به قتل حضرت بهالله قیام نموده اند: وکذلک ورد علی جمال القدم من هؤلاء الظالمین * وبلغ الاعراض الی مقام قاموا علی قتلی بما ألقى الشیطان فی صدورهم و کان الله علی ذلک لعلیم وشهید * ولما شهدوا أنفسهم عجزاء عند سلطنة الله وقدرته اذا قاموا علی مکر جدید کذلک ورد علینا من الذین هم خُلِقوا بأمر من عندنا وانا کنا قادرین</p>
۱۱	<p>به مثل ابر بودن از برای نفوس مومن و به مثل عذاب بودن برای نفوس مشرک: یا أحبّاء الله کونوا سحاب الفضل لمن آمن بالله وآياته و عذاب المحتوم لمن کفر بالله وأمره وکان من المشرکین</p>
۱۲	<p>به جز آنانکه موید به روح قدسی هستند و عارف به اصل امر حکمت آنچه خداوند به خلق عنایت فرموده را نمی فهمند: فینبغی لک بان تكون مستقیما علی الامر علی شأن لو یجادلنّ معک کلّ من فی السّموات والأرضین لن یقدرنّ أن ینزلنّک عن الأمر ویشهدنّ أنفسهم عجزاء کذلک ینبغی لمن ینسب نفسه الی الله فی تلك الأيام الّتی عرق فیها أكثر العباد فی غمرات الظنون والأوهام وکانوا من الهالکین</p>
۱۳	<p>امر به مجادله نکردن با احدی در امر حضرت پروردگار: أن اذکر الناس بالحکمة والموعظة ولا تُجادل مع أحد فی أمر ربک لیتم حجّة ربک علی العالمین * کن متّحدا مع أحبّاء الله ثمّ اجمعههم علی مقرّ الامن فی ظلّ اسم ربک العزیز العلیم</p>
۱۴	<p>آمر به مخاطب لوح (اشرف) به اینکه نگذارد وسوسه های ناقضین حب جمال مبارک را از قلوب مومنین ببرد: أن احفظ العباد بأن لاتزلّهم همزات الشیطان حین الذی یرد علی أرضکم بمکر عظیم * و معه ما یمنعکم عن حبّ الغلام کذلک نبأناک من نبأ الغیب لِتطلع به وتکون من الثابتین</p>

امر در تثبیت در امرالله به قسمی که اگر جمیع عالم بر علیه شخص مومن قیام کنند تزلزلی در او ایجاد

نشود: فینبغی لك بان تكون مستقيما على الامر على شأن لو يُجَادِلَنَّ معك كلُّ من في السَّمَوَاتِ و
الأرضين لن يقدرنَّ أن يُنزلنَّك عن الأمر و يَشْهَدُنَّ أنْفُسَهُمْ عِزَاءً كَذَلِكَ يَنْبَغِي لِمَنْ يَنْسِبُ نَفْسَهُ إِلَى اللَّهِ
فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ الَّتِي غَرِقَ فِيهَا أَكْثَرُ الْعِبَادِ فِي غَمْرَاتِ الظُّنُونِ وَالْأَوْهَامِ وَكَانُوا مِنَ الْهَالِكِينَ

۱۵